

Osnovna šola Radovljica, po 1945

Med drugo svetovno vojno

Prihod nemškega učiteljstva na Gorenjsko. Te dni je prispelo na Jesenice s posebnim vlakom 415 koroških in salcburških učiteljev in učiteljic, da bodo vodili zdaj nemške učne tečaje na Gorenjskem. Na jeseniški postaji jih je pozdravil šolski načelnik Diaska. Šolski pooblaščenec Planteu je nato govoril o zgodovinskem razvoju nemštva na Spodnjem Štajerskem, pooblaščenca Wüstner in Plasch pa sta dala podrobna navodila za uspešno delovanje. Načelnik civilne uprave Kutschera je izrekel vzgojiteljem svojo zahvalo, da so se rade volje odločili žrtvovati velik del počitnic v svrhu izvrševanja svoje dolžnosti. »Vodja mi je naročil«, je nadalje izvajal civilni komisar, »naj iz tega ozemlja naredim spet nemško deželo, ki je bila nekoč nemška in so jo oropali nemškega jezika duhovniki, šola in slovenska narodna društva. Vodilna misel vsega našega delovanja mora biti Nemčija. Vse, kar tej misli nasprotuje, bomo z železno doslednostjo strli. Iz prihoda učiteljstva naj prebivalstvo razvidi, da je zdaj konec lepih sanj o slovanski samoupravi v koroškem prostoru. Tu se bo uveljavila moč krvi v tem smislu, da bo dežela spet nemška.« Učitelji in učiteljice so se odpeljali v odkazane jim kraje, in sicer jih je odšlo v kranjsko okrožje 88, v Škofjo Loko 87, v Radovljico 76, v Kamnik in Litijo pa 130.

Vir: Domovina in Kmetški list, 31. 7. 1941

Šolstvo. Radmannsdorf. Sklep prvega šolskega tečaja. Mestna šolska mladina se je nedavno zbrala z nastavljenim učiteljstvom na holmu h sklepu prvega šolskega tečaja. Navzoči so bili med drugimi; zastopnik načelnika civilne uprave Hauptsturnfuhrer dr. Glaser z šoskim zastopnikom radovljiškega okrožja Orasche, mestni župan Babnik in drugi častni gosti. Voditelj pouka, meščanski učitelj Reichel je pozdravil goste. Nato je hvalil otroke kot redne, čiste in pridne učence. Pokazali so tudi otroci, česar so se že naučili. Navzoči so šolskemu vodstvu in učiteljstvu srčno čestitali k velikemu uspehu, ki bo trdna podlaga nadaljnemu šolanju.

Vir: Karawanken Bote, 9. 8. 1941

60 slovenskih učiteljev in učiteljic prebiva v posebnem šolskem taborišču v Celovcu, kjer se pripravljajo, da bodo na jesen skupno s stalno nameščenimi koroškimi učitelji, učiteljicami in abiturienti prevzeli pouk na gorenjskih šolah. Vi poštev pridejo tri okrožja: Kranj, Radovljica in Kamnik.

Vir: Domoljub, 3. 9. 1941

50.000 šolskih knjig za Gorenjsko. Že mesec dni je pouk na šolah po Gorenjskem. Kakor trdijo nemški listi, si dečki in deklice močno prizadevajo, pridobiti osnovno znanje nemškega jezika. Najvažnejši pripomoček pri tem je kajpak nemški učbenik. Zato je načelnik civilne uprave na predlog Nacionalno-socialistične učiteljske zveze brezplačno stavil na razpolago 15.000 abecednikov v novem nemškem črkopisu, 5000 čitank za nižje in višje razrede, 10.000 Anderluchovih slikanic »Zum Reigen herbei« in 15.000 izvodov pomožnega učbenika »Wir lernen deutsch«, ki ga je napisal profesor Miklitsch.

Vir: Domovina in Kmetški list, 23. 10. 1941

156 mladih učiteljev na Gorenjskem. V Gozdu Martuljku se je nedavno vršil tečaj za 156 mladih učiteljev in učiteljic. Od teh jih je prišlo 93 z Dunaja, 46 s Salzburškega in 17 s Koroškega. Celovski dnevnik naglašja da je razveseljivo znamenje vzajemnega čustvovanja, da sta Dunaj in Salzburg sklenila pomagati pri ponemčenju gorenjske deželice.

Vir: Domovina in Kmetški list, 29. 1. 1942

Novi učitelji za Sp. Štajersko in Gorenjsko. Mariborski nemški dnevnik poroča o prireditvi učiteljskih maturantov na Dunaju. Omenjene slovesnosti te je udeležilo nad sto nemških učiteljev in učiteljic, ki so končali študij na dunajskih učiteljskih ter bodo sedaj nastopili službe na Spodnjem Štajerskem in Gorenjskem.

Vir: Domoljub, 20. 1. 1943

Med drugo svetovno vojno je bila v Radovljici nemška šola z nemškimi učitelji. Zvrstilo se jih je 18. Pouk je potekal strogo v nemškem jeziku in je bil politično angažiran. Da ne bi bilo potrebno otrokom priseljencev v nevarnih vojnih dneh hoditi v gimnazijo v Kranj, je okupator v Radovljici ustanovil meščansko šolo, ki pa so ji dodali še pouk angleškega jezika. Prvič v zgodovini radovljiške šole so bili tega deležni tudi domači učenci. Nemška šola je v šolski stavbi delovala prav do konca vojnih dni. Na začetku jo je obiskovalo več kot 200 učencev iz Radovljice, Brd, Vošč, Sp. in Zg. Lancovega, Vrbenj, Gorice, Mošenj in Lesc. Telovadbo so imeli v večji dvorani Kunsteljnovne gostilne.

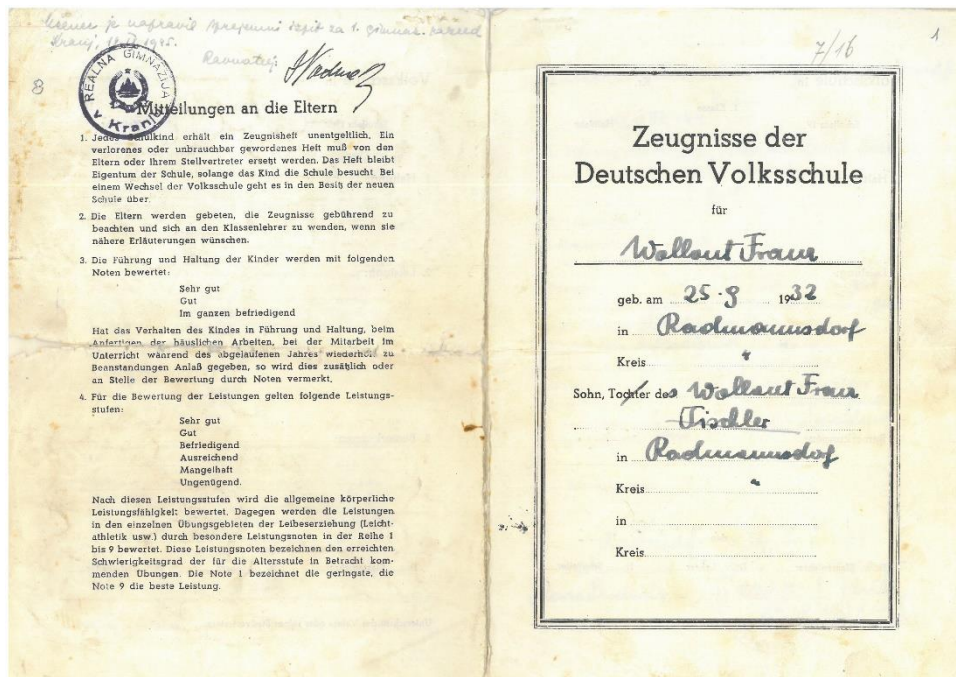
Vir: 40/50 let Osnovne šole ATL

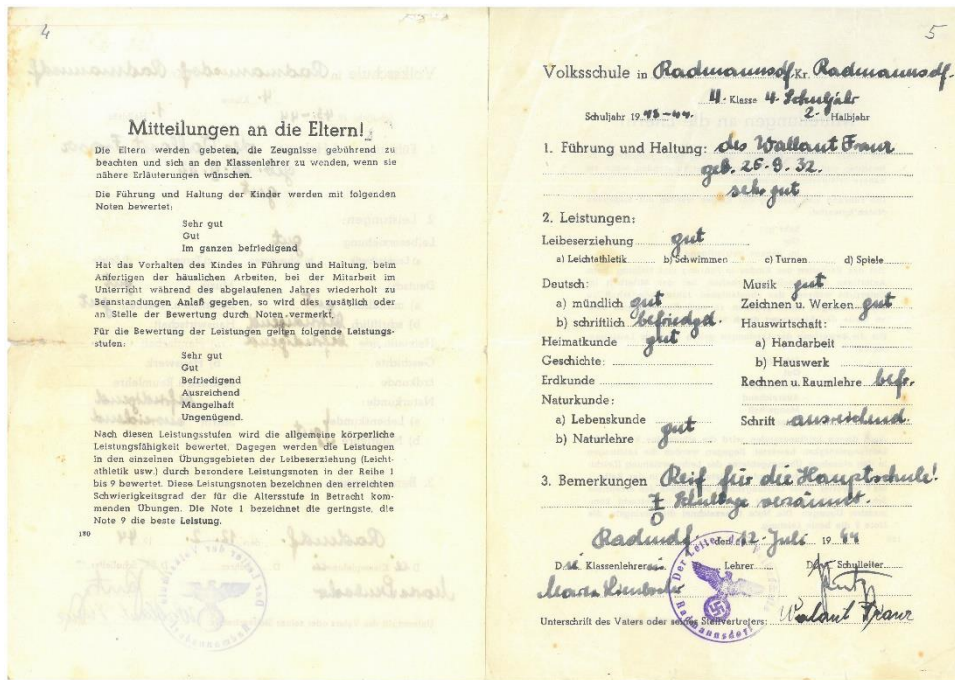
Volkschulle, 1943
Vir: foto Janez Kocijančič

Osnovna šola v Radovljici, 1943
Vir: DAR (foto Kunc)

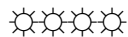
Spričevalo »Volksschule Radmannsdorf«, 1944
Vir: arhiv Franci Valant, p. d. Benč
Op.: Prva in zadnja stran nemškega spričevala

Spričevalo »Volksschule Radmannsdorf«, 1944
Vir: arhiv Franci Valant, p. d. Benč
 Notranja stran spričevala drugega polletja za leto 1944.

Žig in učitelji, 1944
Vir: arhiv Franci Valant, p. d. Benč
 Levo: podpis razredničarke Marije Limbacher

Osnovna šola, 1945-1958

Nemška šola je delovala prav do konca vojnih dni. Poleti je bil nato organiziran tečaj za 222 učencev, kjer so slovenski učitelji preverjali in utrjevali znanje iz slovenskega jezika in matematike ter glede na rezultate določali razrede. Šolsko leto 1945/46 se je pričelo septembra v na novo organizirani štiriletni osnovni šoli. Temeljni zakon je l. 1945 določil obvezno sedemletno šolanje, l. 1950 pa osemletno. Radovljiški učenci so se po štirih letih tako vpisovali na nižjo gimnazijo (po zaključnem izpitu) ali na Šolo za učence v gospodarstvu raznih strok v Radovljici. Nekaj časa sta obe šoli gostovali v prostorih šolske stavbe, leta 1950 pa je nižja gimnazija zaživela v nekdanji posojilnici – »Čebelici«. Upravitelj osnovne šole je bil hkrati tudi predstojnik vajeenske šole. Tudi drugi učitelji so poučevali na njej.

Po dograditvi šole l. 1954 je bil pouk le dopoldanski. Telovadnica je potekala v telovadnici TVD Partizan, vsak razred po eno uro, ostalo v učilnici.

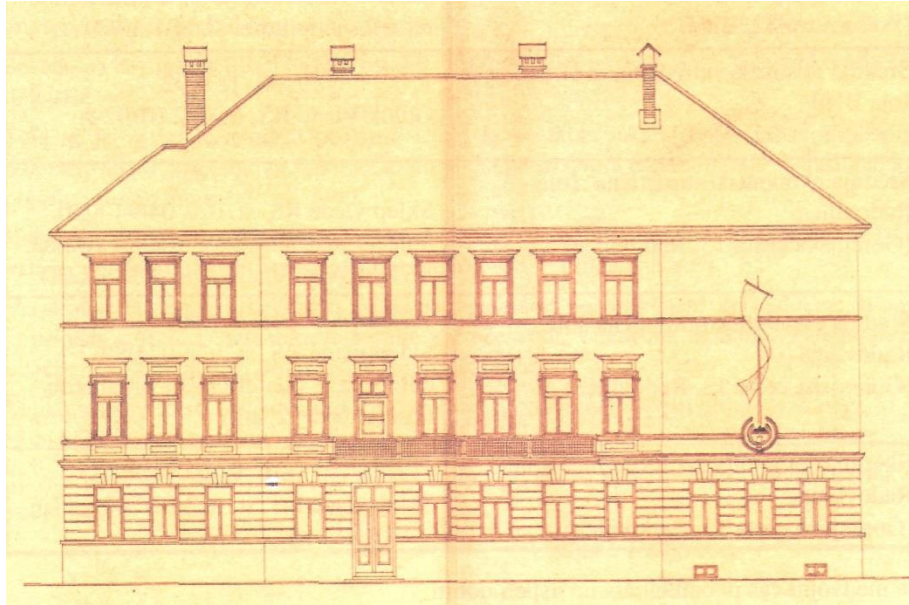
Vir: Radovljiški zbornik 1992

Osnovnošolski učiteljski kolektiv so do konca petdesetih let sestavljali naslednji učitelji: Anton Kobenter (od l. 1945 šolski upravitelj), Francka Udovič por. Živec (od l. 1945), Martina Rupert (od l. 1945), Apolonija Zupanc (1945-46), Elizabeta Grad (od l. 1945), Franc Pikelj (od l. 1946), Vilko Puntar (od l. 1946), Silva Vodopivec (od l. 1947), Vera Farčič (od l. 1948), Franc Rus (od l. 1950), Magda Drobnič (1954-55), Ana Pikelj (od l. 1955), Ivan Marinček (od l. 1955), Danijela Žitnik (od l. 1956).

Vir: Radovljiški zbornik 1992

Narodna šola, ok. 1950
Vir: Mohorjev koledar (1995)

Načrt prezidave osnovne šole, 1954
Vir: Bilten EGSS

Slovesna otvoritev novih učilnic v Radovljici. V ponedeljek je bila slovesna otvoritev treh novih učilnic v nadstropju osnovne šole, ki je bilo lani nadzidano. Tej lepi slovesnosti je prisostvovalo lepo število staršev, kulturnih delavcev, predstavnikov krajevne ljudske oblasti in mestnih podjetij, ki so opravila vsa potrebna dela v poslopju.

Upravitelj osnovne šole tov. Tone Kobentar je pozdravil vse navzoče in med drugim omenil, da je bila šola zgrajena pred 50 leti in je zadoščala za takratne potrebe. Od tedaj pa se je število prebivalstva več kot podvojilo in temu primerno se je zvišalo tudi število šolskih otrok. Smotrni pouk je bil v šoli skoraj nemogoč. Zahvalil se je predstavnikom OLO in mestne občine za vso podporo in razumevanje in tudi obrtnim podjetjem, katerih delo je bilo zaradi rednega pouka precej otežkočeno.

Predsednik LOMO tov. Stane Perc je povedal, da so sredstva za to šolo ustvarili in prispevali delovni kolektivi, prav posebej se je zahvalil neumornemu šolskemu upravitelju Tonetu Kobentarju za njegov velik trud in požrtvovalnost.

Sledil je prav lep kulturni spored, ki ga je izvajala mladina osnovne šole pod vodstvom učiteljev Fr. Pikla in Živičeve.

Vir: Glas Gorenjske, 6. 3. 1954

Dograjena osnovna šola, 1955
Vir: Bilten EGSS

Dograjena osnovna šola, 1955
Vir: Bilten EGSS

Osnovna šola (1. – 4. razred):

1945/46	Anton Kobenter (ravnatelj)
1946/47	Anton Kobenter (ravnatelj)
1947/48	Anton Kobenter (ravnatelj)
1948/49	Anton Kobenter (ravnatelj)
1949/50	Anton Kobenter (ravnatelj)
1950/51	Anton Kobenter (ravnatelj)
1951/52	Anton Kobenter (ravnatelj)
1952/53	Anton Kobenter (ravnatelj)

1953/54 Anton Kobenter (ravnatelj)
1954/55 Anton Kobenter (ravnatelj)
1955/56 Anton Kobenter (ravnatelj)
1956/57 Anton Kobenter (ravnatelj)

Osnovna šola I. (1. – 4. razred):

1957/58 Anton Kobenter (ravnatelj)
1958/59 Anton Kobenter (ravnatelj)
1959/60 Anton Kobenter (ravnatelj)
1960/61 Anton Kobenter (ravnatelj)

Op.: V RZ 1992 je kot ravnatelj omenjen samo Anton Kobenter.

Iz radovljiške prosvetne kronike. Na obe osemletni osnovni šoli v Radovljici se je vpisalo skupaj 777 učencev. Trinajst oddelkov osemletne osnovne šole I. obiskuje 420 učencev, 11 oddelkov osemletne osnovne šole II. pa 357 učencev.

Na vajeniško šolo v Radovljici se je vpisalo skupno 160 učencev v gospodarstvu. Samo prvi razred ima 35 učencev. Najštevilnejše so zastopani kovinarji (74), sledijo mizarji (32), kemičarji (16), pečarji (3) in en čevljar. / N. R.

Glas Gorenjske, 19. 9. 1958

Anton Kobenter - 50 let neumornega dela. Začetek petkove seje obeh zborov radovljiške občinske skupščine je bil precej neobičajen. Namesto takojšnjega obravnavanja predvidenih točk dnevnega reda, je bila na sporedu najprej manjša slovesnost. Predsednik občinske skupščine Stanko Kajdiž je namreč seznanil odbornike, da seji prisostvuje Anton Kobenter, ravnatelj poklicne šole učencev v gospodarstvu v Radovljici, ki ravno te dni parznuje 50-letnico delovanja v šolstvu in 48-letnico delovanja na drugih področjih družbenega življenja. Zato mu je radovljiška občinska skupščina ob tej priliki čestitala, se zahvalila za neumorno delo in mu zanj izrekla priznanje.

Anton Kobenter je koroški Slovenec, doma iz Št. Jakoba v Rožni dolini. Tik pred koncem prve svetovne vojne je končal učiteljske in vse do plebistice 1920 potem služboval v domačem kraju. Ob plebiscitu pa je prišel na Gorenjsko, ki mu je tako postala druga ožja domovina. 1922. leta je začel službo na takratni osemrazredni šoli v Radovljici, kjer je potem poučeval vse do maja 1941. Ko je okupator zaprl vse slovenske šole, so ga Nemci najprej zaprli v Begunje, čez čas pa v Št. Vid; od tam pa je bil junija izseljen v Srbijo.

Po vojni se je zopet vrnil v Radovljico, kjer je vse do 1960 leta poučeval in bil ravnatelj osnovne šole v Radovljici, potem pa se je posvetil vodenju šole učencev v gospodarstvu. Ko smo ga pred dnevi obiskali, je v šoli zaključeval zadnja dela. Čeprav v prihodnje ne bo več poučeval in vodil šole, pa je vseeno pripomnil, da bi rad dočakal, ko bo v radovljiški občini zgrajena mreža osnovnih šol, za katero so se občani odločili na referendumu o samoprispevku, in bo tudi šola za učence v gospodarstvu dobila svoje prostore.

Vir: Glas, 3. 7. 1968

Kjer sta red in disciplina, je tudi uspeh - Anica in Franc Pikelj, najstarejša radovljiška učiteljica. Franc Pikelj je po Gorenjskem učiteljeval dolgih 37 let, njegova žena Anica pa triindvajset. Lani sta praznovala šestdeset let skupnega življenja.

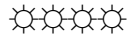
Radovljica - Malo je pravih Radovljčanov, ki iz šolskih klopi niso poslušali vsaj enega od zakoncev Pikelj - gospe Anice, ki se je večino svojih let v šoli ukvarjala s prvošolčki, in gospoda Franceta, ki jih je v poznejših letih učil predmete, kot sta materinščina in računstvo. Ko smo ju obiskali je Franc Pikelj, ki ga noge sicer ne ubogajo več tako kot včasih, glava pa še kako dobro, ravno prebiral Delovo prilogo Znanje za razvoj, "Seveda sva naročena na Delo«, sta povedala z ženo "že od vsega začetka, tako kot sva od prve številke naprej naročena na Gorenjski glas.« glas."

Učiteljišče sta oba končala že daljnega leta 1926, eden v Ljubljani, drugi v Mariboru. Po maturi se je Anica, ki je bila ena od štirih sestra v družini, ki so se odločile za učiteljski poklic, odšla v službo v Gorje. Franc pa je bil z dekretom poslan na Kočevsko. Tam je v hribih učil v enorazrednici, po dveh letih pa je prosil za premestitev in takrat so tudi njega poslali v Gorje. "Tam sem spoznal svojo ženo," pravi« in v Gorjah sva ostala vse do okupacije. Takrat so me prosili, da sem prevzel kapelnišvo gorjanske, takrat še gasilske godbe. Pa tudi vodja smučarskega društva sem bil, nekaj dobrih smučarjev sem vzgojil, med njimi je bil tudi Lovro Žemva. In potem sem postal še tajnik sadjarskega in čebelarškega društva, pa ustanovitelj sadjarskega tečaja, ki so se ga udeleževali starejši sadjarji, domači kmetje, v zimskih mesecih." Godbeniki iz Gorij se jih še zdaj spominjajo. Pripovedujeta, kako so ju presenetili lani, ob obletnici poroke, ko so prišli na Zatrnik, kjer sta praznovala, in jima zaigrali. Okupacija tudi Pikljevim ni prinesla nič dobrega. Franc Pikelj je ostal brez službe, čez čas je dobil delo v pisarni kot "lesni manipulator" na žagi na Lancovem, kjer je delal vsa vojna leta. Ob koncu vojne pa se je javil na okrajni šolski urad in ponovno zaprosil za službo učitelja. "Poslali so me za upravitelja v Mošnje, kjer sem uredil požgano šolo in začel s poukom. Kakih petnajst učencev je bilo na začetku. Tam sem bil dve leti, nato pa poslan, bolje rečen vržen v Radovljico. Nekdo drug je hotel v Mošnje, in ker je bil med vojno v izgnanstvu, jaz pa ne, ker sem torej "manj trpel", je obveljala njegova in jaz sem odšel. Ravno takrat so v Radovljici upokojili ženino sestro Polonco, na njeno mesto pa postavili mene."

Takoj ko je prišel v Radovljico, je Franc Pikelj dobil nalogo, da ustanovi prosvetno društvo. Poimenovali so ga po Antonu Tomažu Linhartu, v njem pa so bili združeni vsi štirje delujoči pevski zbori: moški, ženski, mešani in oktet, v katerem je Franc Pikelj tudi sam sodeloval. Ukvarjal pa se je, skoraj poklicno, vsekakor pa profesionalno, s sadjarstvom in čebelarstvom, po čemer je bil poznan daleč naokrog. Bil je celo čebelarski insruktor. Pa nikakor ne izhaja iz družine, ki bi se ukvarjala s prirodoslovjem. Rodil se je v Zagorju, v družini s petimi otroki. Sestri sta se poročili in ostali doma, eden od bratov je bil univerzitetni profesor glasbe v Beogradu, drugi pa je bil rudar in je med okupacijo izginil, nihče ne ve, kam.

Nasprotno Anica Pikelj pravi, da je bilo prirodoslovje vedno njen najljubši predmet, učiteljstvo pa poklic, ki si ga je z vsem srcem želela opravljati vse življenje. Bila je najmlajša v družini z dvanajstimi otroki in kar štiri od šestih sestra so bile učiteljice. Njen mož pravi, da je bila kot nalašč za "elementarko" ona pa pritrjuje, da bi se, če bi še enkrat živela, ponovno odločila za učiteljski poklic. Najbrž tudi Franc Pikelj, ki je bil zadnjih pet let pred upokojitvijo, ki jo je dočakal s 37 leti dela takrat, ko so za penzijo zahtevali dve leti manj, tudi pomočnik direktorja glavne radovljiške šole. "Rad sem učil v Radovljici, dobre učence sem imel. Po znanju in po kulturi. Saj vem, da so me imeli za strogega. Ampak le z disciplino sem dosegel red, in kjer sta red in disciplina, je tudi uspeh. Bil sem strog, pa mi ni žal, ker sem bil vedno tudi pošten. Zame so bili vsi otroci enaki: nedolžna bitja, ki jih moram vzgajati za življenje."

Za življenje sta Pikljeva dobro vzgojila tudi oba svoja sinova. Kljub temu da sta bila v otroštvu bolehna, tako da je morala mama zaradi njiju nekaj let ostati doma, se je dobra vzgoja poznala tudi tu. Eden od sinov, ki živi v njuni bližini, je zobozdravnik v Radovljici, drugi pa je predstojnik infekcijske klinike v Ljubljani. / M. Ahačič
Vir: Gorenjski glas, 6. 10. 1995

Osnovna šola, 1958-1972

V tem obdobju je bila osnovna šola v dveh poslopih. Stari Narodni šoli in »Čebelici«.

Čbelica, pred 1960
Vir: DAR

Zakaj samoprispevek / OŠ v Radovljici - Garderobe v stranišču. Sicer ni za naše prilike nič posebnega, če imamo šolo ob cesti, kot je to tudi v Radovljici, vendar je komisija ugotovila še celo vrsto nepravilnosti, ki kličejo po novem šolskem poslopiju v Radovljici. Z novim poslopijem ne bi rešili le vprašanje osnovnega šolstva, ampak tudi vajensko šolo, ki dela prav tako v nemogočih razmerah.

Radovljiška osemletna šola dela v dveh ločenih stavbah. Stavba št. 18 je preurejena stanovanjska hiša z ozkimi stopnišči in brez potrebnih prostorov. Ker je vhod obrnjen na cesto, po kateri gre dnevno 100 avtobusov in 150 tovornjakov, imajo vhod od zadnje strani.

V stavbi ni potrebnih kabinetov, garderobe pa imajo učenci v straniščih in učilnicah. Nevarno ozko stopnišče pripelje 400 učencev (ena izmena) v učilnice, ki morajo biti zaradi ropota vedno zaprte (cesta je oddaljena le pet metrov) in so brez tekoče vode.

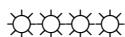
Tlaki (parket in kamen) so močno dotrajani, stropi razpokani in nestabilni. Ker so dimniki narejeni za privatno stanovanje, je vedno prisotna nevarnost požara.

Mlečna kuhinja je v kleti in prostori nikakor niti približno ne ustrezajo. Ker je jedilnica premajhna, delijo malico po razredih (okoli 750 malic dnevno). Po oceni komisije niso kleti primerne niti za shranjevanje kuriva.

Šola nima telovadnice in gostuje v telovadnih prostorih športnega društva, ki pa so odločno premajhni. Prav tako nimajo učilnic za pouk kemije, biologije, fizike itd. Zaradi tega je pok v učilnicah brez vode, zatemnitve in potrebne električne napeljave. Vtis komisije: »Stavba na Gorenjski cesti 18 nikakor ne ustreza za potrebe šole. Sam položaj stavbe in zasilno urejevanje prostorne stiske gre na škodo zdravja otrok in kvalitete pouka ...«

Komisija meni, da je brez pomena morebitna premestitev stavbe, medtem ko bi druga stavba na št. 13 lahko služila poklicni šoli, če bi osnovna šola dobila nove prostore.

Vir: Glas, 6. 12. 1967

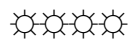

Spomini na šolo v Čebelici

**Čebelica, na hodniku, učilnice, zbornica in kuhinja
Vir: 40-letnica šole (OŠ A. T. Linhart Radovljica)**

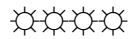
Spomini na učitelje/učiteljice

**Marija-Ana Globočnik, ok. 1970
Vir: DAR**

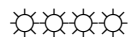
Kristina Kralj, ok. 1970
Vir: DAR

Ravnatelj osnovne šole (1962-1971)

Osnovna šola A. T. Linhart (1. – 8. razred):

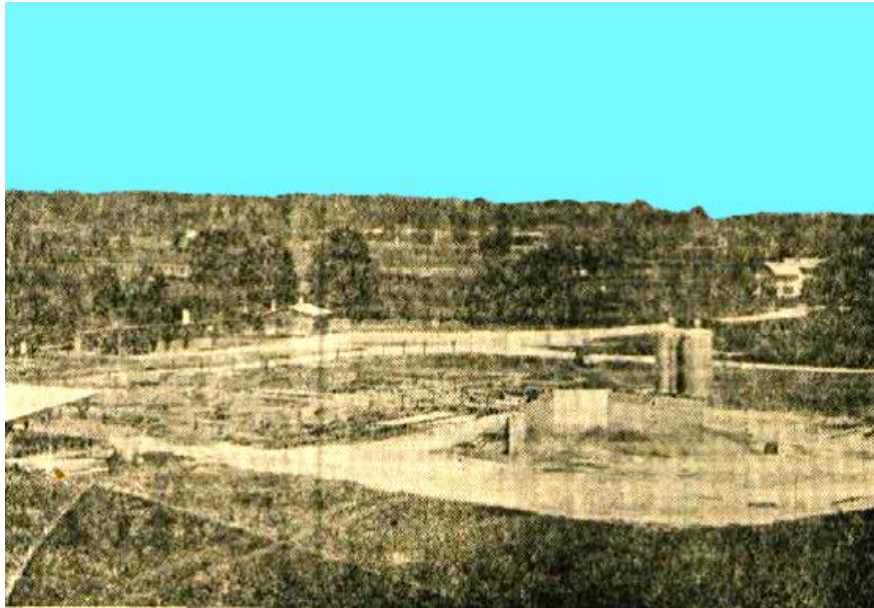
1961/62	Stane Mulej (ravnatelj)
1962/63	Stane Mulej (ravnatelj)
1963/64	Stane Mulej (ravnatelj)
1964/65	Stane Mulej (ravnatelj)
1965/66	Stane Mulej (ravnatelj)
1966/67	Stane Mulej (ravnatelj)
1967/68	Stane Mulej (ravnatelj)
1968/69	Stane Mulej (ravnatelj)
1969/70	Stane Mulej (ravnatelj)
1970/71	Stane Mulej (ravnatelj)

Nova osnovna šola, po 1972

Šolo v Radovljici že gradijo. Splošno gradbeno podjetje Gorenjc iz Radovljice je pred dnevi že začelo z gradnjo šole v Radovljici. Tako v radovljiški občini že gradijo dve novi osnovni šoli. V torek pa je posebna komisija pregledala tudi ponudbe izvajalcev za gradnjo osnovne šole na Bledu. Komisija se je odločila za Projekt Kranj, pregledala pa bo še enkrat predračun gradnje za to šolo. Predsednik občinske skupščine Stanko Kajdiž nam je povedal, da bo približno čez en teden znan tudi že izvajalec za gradnjo osnovne šole v Bohinjski Bistrici. / A. Ž.

Vir: Glas, 2. 7. 1970

Gradnja osnovne šole v Radovljici. – Splošno gradbeno podjetje Gorenjc iz Radovljice je pred nedavnim že začelo graditi novo osnovno šolo v Radovljici. Tako to radovljiško podjetje gradi že drugo osnovno šolo v občini. Kot smo že pisali, bo blejsko osnovno šolo gradilo podjetje Projekt iz Kranja, za gradnjo šole v Bohinjski Bistrici pa bo razpis za izvajalca v kratkem končan. / A. Ž.

Vir: Glas, 18. 7. 1970

Tudi radovljiška šola 1. septembra. V radovljiški občini bodo 1. septembra odprli dve novi šoli: na Bledu in v Radovljici. Tako se program izgradnje osnovnih šol v občini, ki ga financirajo tudi občani s samoprispevkom, postopoma bliža kraju. S samoprispevkom občanov in prispevkom delovnih organizacij je namreč že bila zgrajena osnovna šola v Lipnici, zdaj sta pred otvoritvijo blejska in radovljiška šola, prav tako so že zgradili šolo v Lescah, gradijo pa tudi šolo v Bohinjski Bistrici.

Nova osnovna šola v Radovljici bo ena najbolj sodobnih pri nas. Trenutne hite z zadnjimi deli in urejanjem okolice. Šola bo imela 28 učilnic, prostore za kabinetni in likovni pouk, glasbeno šolo in avlo za prireditve. V gradnji pa sta tudi telovadnica in bazen. / A. Ž.

Vir: Glas, 23. 8. 1972

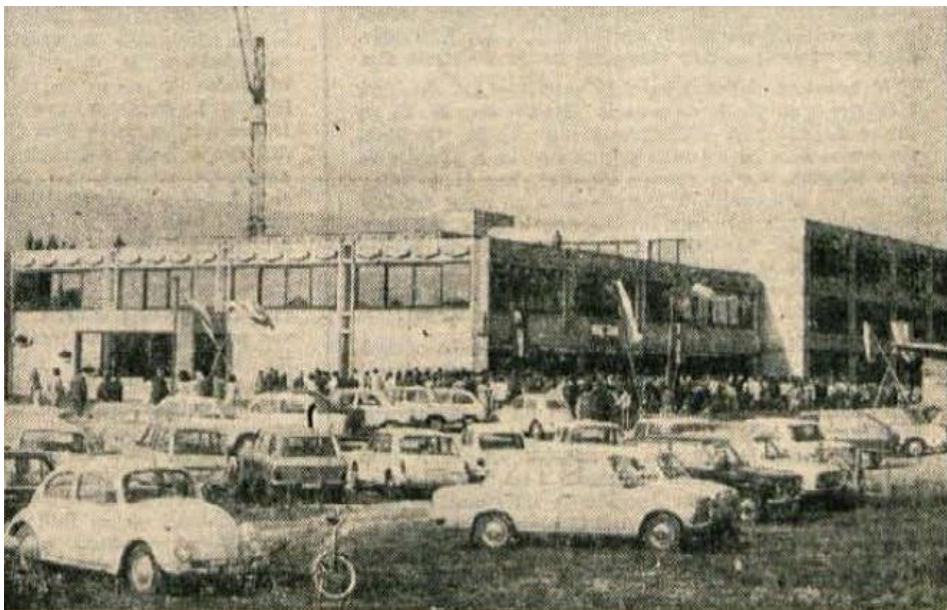
Darilo osnovni šoli Radovljica. Občinski odbor rdečega križa v Radovljici je sklenil, da bo opremil kabinet prve pomoči v novi osnovni šoli v Radovljici, ki jo bodo odprli 1. septembra. Nabavili so najsodobnejšo opremo. Razen tega pa bodo imeli učenci in učitelji na voljo tudi strokovno zbirko knjig in učil za higiensko-zdravstveno vzgojo.

Poleg tega bo v kabinetu tudi propagandno gradivo rdečega križa za spodbujanje mladine, da se vključi v to človekoljubno organizacijo in v krvodajalske akcije. Vrednost celotne opreme, ki jo bo občinski odbor daroval šoli, znaša prek 10 tisoč novih dinarjev. Postopno pa bo občinski odbor rdečega križa opremil tudi druge šole v občini. / JR

Vir: Glas, 26. 8. 1972

V petek otvoritev novih šol. V petek, 1. septembra, bodo v radovljiški občini odprli dve novi osnovni šoli. Ob 9. uri bodo odprli osnovno šolo Antona Tomaža Linharta v Radovljici, ob 11. uri pa osnovno šolo prof. dr. Josipa Plemlja na Bledu. Po otvoritvi bo ogled šolskih prostorov in kratek kulturni program. Popoldne ob 16. uri pa bo v avli nove šole v Radovljici predstava Linhartove Županove Micke. / A. Ž.

Vir: Glas, 30. 8. 1972

Osnovna šola Antona Tomaža Linharta v Radovljici. Odprl jo je predsednik izvršnega sveta dr. France Hočevar, ki je v govoru rekel, da je v prihodnje pri nas tudi razvoj srednjega šolstva treba uskladiti s kadrovskimi potrebami. Po otvoritvi so učenci šole pripravili krajši kulturni spored, v katerem je sodeloval tudi harmonikarski orkester iz Radovljice. / Foto: F. Perdan

Vir: Glas, 2. 9. 1972

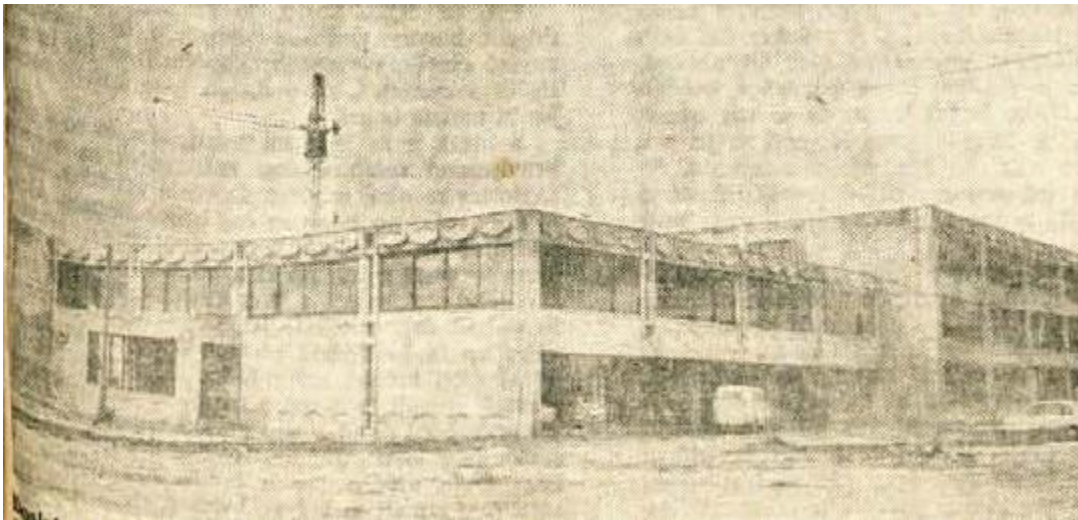
Novi šoli za 2000 otrok. V Radovljici je novo osnovno šolo odprl podpredsednik republiškega izvršnega sveta dr. France Hočevar, na Bledu pa predsednik radovljiške občinske skupščine Stanko Kajdiž.

Radovljica, Bled – 1. septembra – 1967. Leta so v radovljiški občini izdelali program izgradnje novih osnovnih šol. Izkazalo se je namreč, da potrebujejo okrog 20 tisoč kvadratnih metrov novih šolskih prostorov. Izdelali so načrte za nova šolska poslopja, občani in delovne organizacije pa so se z referendumom odločili za samoprispevek. Tako bodo občani do konca leta 1974 plačevali 1 odstotek iz osebnega dohodka, delovne organizacije pa 1 odstotek od bruto osebnega dohodka zaposlenih.

V programu je bilo zapisano, da bomo s tako zbranim denarjem, kjer je prispevala delež tudi skupščina s sredstvi iz proračuna zgraditi osnovne šole v Lipnici, Lescah, Radovljici, na Bledu, v Bohinjski Bistrici in v Begunjah. Šola v Lipnici je bila zgrajena leta 1968, v Lescah pa 1970. leta.

Danes so odprli še dve novi šoli. Ob 9. uri je v Radovljici podpredsednik republiškega izvršnega sveta dr. France Hočevar odprl novo osnovno šolo Antona Tomaža Linharta. Dve uri kasneje pa je na Bledu predsednik radovljiške občinske skupščine Stanko Kajdiž odprl novo osnovno šolo prof. dr. Josipa Plemlja. Poleg predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in pedagoških delavcev so se slovesnosti otvoritve obeh šol udeležili tudi drugi občani in učenci.

Šola v Radovljici ima 27 učilnic, 14 kabinetov, moderno dvorano, kuhinjo, klimatske naprave itd. Telovadnice so zgrajene do tretje faze. Ko bodo zgrajene še te, bo imela šola manjšo telovadnico z bazenom in veliko telovadnico olimpijskih mer, v kateri bo 400 sedežev. Šola meri 5800 kvadratnih metrov in je v njej prostora za okrog 1200 otrok. Gradilo je je splošno gradbeno podjetje Gorenjc iz Radovljice, projekta pa sta izdelala inž. arh. Andrej Ravnikar in inž. arh. Janez Žan, oba iz urbanističnega zavoda Bled. O bodo zgrajene še telovadnice bo vrednost objekta z opremo znašala okrog 16,5 milijona novih dinarjev.

Doslej je Gorenjc zgradil štiri šole. 1. septembra je bila odprta osnovna šola Antona Tomaža Linharta v Radovljici.

Šola na Bledu pa ima 22 učilnic, 10 kabinetov, dvorano, kuhinjo itd. Tudi v tej šoli so telovadnice zaradi pomanjkanja sredstev trenutno zgradili do tretje faze. Šola meri 4300 kvadratnih metrov in je v njej prostora za okrog 750 otrok. Gradilo je je splošno gradbeno podjetje Projekt iz Kranja po načrtih inž. arh. Rada Jemca in inž. arh. Milana Jerale. Po dograditvi bo vrednost te šole znašala okrog 14 milijonov novih dinarjev.

Od sprejetja programa 1967. leta sta tako ostali še šoli v Bohinjski Bistrici in v Begunjah. Šola v Bohinjski Bistrici bo letos pod streho, medtem ko trenutno zbirajo sredstva, da bi še letos začeli graditi nižje razrede osnovne šole v Begunjah.

Kljub težavam zaradi velikih podražitev v zadnjih letih se program izgradnje šolskih objektov v radovljiški občini uresničuje. Od predvidenim 20 tisoč kvadratnih metrov novih šolskih prostorov je zdaj 16 tisoč kvadratnih metrov novih šolskih prostorov že gotovih. Današnja otvoritev torej potrjuje uresničevanje načrtanega programa, hkrati

pa pomeni ob začetku novega šolskega leta lepo darilo občanov, delovni organizacij in skupščine radovljiške občine učencem Radovljice in Bleda. / A. Žalar
Vir: Glas, 2. 9. 1972

Nova osnovna šola v Radovljici
Vir: Mohorjev koledar 1995

Pred OŠ AT Linharta, ok. 1980
Vir: DAR
Op.: Učitelj Ladislav Prešiček

.....

Ravnatelji osnovne šole (po 1972):

Osnovna šola A. T. Linhart / nova šola (1. – 8. razred):

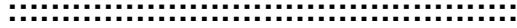
1971/72	Stane Mulej (ravnatelj) / Ivan Vodopivec (pom. ravnatelj)
1972/73	Stane Mulej (ravnatelj) / Ivan Vodopivec (pom. ravnatelj)
1973/74	Ivan Vodopivec (ravnatelj) / Franc Jensterle (pom. ravnatelj)
1974/75	Ivan Vodopivec (ravnatelj) / Franc Jensterle (pom. ravnatelj)
1975/76	Ivan Vodopivec (ravnatelj) / Franc Jensterle (pom. ravnatelj)
1976/77	Srečko Toman (ravnatelj) / Minka Puc (pom. ravnatelj)
1977/78	Srečko Toman (ravnatelj) / Minka Puc (pom. ravnatelj)
1978/71	Srečko Toman (ravnatelj) / Minka Puc (pom. ravnatelj)
1979/80	Srečko Toman (ravnatelj) / Minka Puc (pom. ravnatelj)

Op.: Srečko Toman je bil ravnatelj vse do leta 2006, ko ga je zamenjala Zlata Rejc!

Učitelji OŠ A. T. Linhart (po 1972): Nataša Adžić (AN, FR), Suzana Adžić (SL), Mateja Alič (MA), Urška Ambrožič (RP), Manca Arh (GO), Marija Arh (SL), Ivanka Arnež (RP), Matjaž Arnol (RP), Slavica Arnol (RP), Helen Asher Taylor (tuja AN), Frida Avguštin (SL, SH), Nada Bergant (RP), Irma Bertoncelj Kordež (MA), Mojca Bertoncelj, Jožica Bevc (MA), Urška Beznik (GO, KE, AN), Janja Bizjak, Tatjana Bizjak (AN), Vesna Blatnik (RP), Barbara Blažič (MA), Luka Bole (TH, RP), Franc Boltar (LV), Rozi Borisavljevič (RP), Katarina Bošnjak (DSP), Irena Božič Frelj (RP), Jakobina Bračič (SL), Jana Brajnik (SL), Ana Brejc (SL), Mojca Brejc (MA), Karmen Brezovnik (AN), Janez Celar (TH), Janja Cesar (RP), Sonja Colja (SL), Marcela Cvetko, Dragica Cvetrežnik (RP), Mojca Čadež (BIO), Vera Čampa (RP), Mojca Čebulj (AN), Simona Čeh (AN), Franc Černe (RP), Nataša Černe (AN), Janja Černič (RP), Andreja Čufer (LV), Filipe de Figueiredo de Almeida (AN), Davida Dermota (RP), Mirnesa Džananović (MA), Anita Erman (RP), Janita Eržen (GO), Irena Filipič (ZG), Nataša Fister (GEO), Ana Fon (NEM), Marija Galič (GEO, ZG), Andreja Gašperin (AN), Anica Gašperin (ZG), Helena Gašperin (RP), Martina Gašperin (RP), Marija-Ana Globočnik (RP), Vinko Globočnik (ŠV), Dragica Gnjezdica (RP), Daniela Golob (SL, RP), Olga Golob (SL, LV), Maja Grmovšek (RP), Mojca Gubanc (DSP, RP), Romana Gubanc (RP), Milan Guzelj (ŠV), Marija Habjan (RP), Jožica Hajdarovič (učiteljica RP), Ludvik Hajdinjak (FIZ, TH), Tina Hrastnik, Anita Hrovat (RP, pom. ravnateljica), Saša Hrovat (RP), Lidija Intihar (GO), Mateja Ipavec (RP), Vesna Ipavec (MA), Mihaela Jambrovič (RP, vodja pod. Mošnje), Janja Janc (RP), Tjaša Jazbec (SL), Sabina Jeklar (RP), Darinka Jensterle (RP), Franc Jensterle (MA), Melita Jensterle (RP), Marija Jenškovec (RP), Marija Jerebič (RP), Majda Ješe (RP), Janja Jošt (RP), Simona Jug (AN), Bernarda Kastelic (TH), Darja Katrašnik (TH), Marija Kavar (AN), Uršula Kavar (RP), Zlata Kejžar-Klinar (Rp), Angela Kemperle (RP), Sonja Kenda-Šiljar (SL), Ljiljana Kiš (GV), Julija Klopčič (RP), Klara Koblar (RP), Majda Koblar (RP), Sandra Kocijančič (RP), Ivana Koder (ŠV), Teja Kokošar (RP), Ljubo Koman (GEO, SL), Mojca Komar (DSP), Marjeta Koselj (RP), Marko Koselj (MA), Marija Kotnik (AN), Andreja Kovačič (RP), Tanja Kozel (RP),

Danica Kozel–Šuštar (RP), Kristina Kralj (RP), Nada Kralj (GV), Samo Kralj-Serša (ZG, ZE), Andrejka Kramar (MA), Mihaela Kristan, Ana Krivec Pristov (BIO, GO), Irena Kumer (DMV), Janka Kuncič (AN), Barbara Kusterle (RP), Majda Kušcer (ZG, ZE), Doris Lapanja (RP), Kristina Legat, Irena Lesjak Kelvišar (BIO), Danijela Leskošek (RP), Ljudmila Lopuh (MA, pom. ravnatelj), Apolonija Lorenčič, Frenk Lukan (ŠV), Sandra Luznar (RP), Saša Magdič (RP), Karmen Malej (ŠV), Marjeta Mandelc (RP), Ljudmila Mandelj-Šiško (RP), Biserka Mandelj-Mertelj (LV, TH), Branko Manevski (MA, FIZ), Vika Marinkovič Svetelj (LV, TH), Bojana Marinšek (TH), Nežka Markič (IUP) Gordana Markovič (AN), Margareta Marolt (RP), Joan Mary McIntyre (tuja AN), Barbara Meglič (RP), Lidija Miglar (RP), Jadranka Mladenovič (RP), Irena Mohar (BIO), Boris Mohorič (ŠV), Marija Mravlje (IUP), Helena Mršič (BIO, GO), Lea Mulej (RP), Marija Mulej (AN), Pavla Mulej (BIO, KE), Ivanka Nemanič (RP), Anamarija Novak (DSP), Nataša Obleščak (DSP), Damjana Omerza (RP), Jožica Orožim (RP), Mateja Osredkar (SL), Darja Pagon (ŠV), Elizabeta Palčič (ŠV), Tončka Papler (RP), Vladimira Papler (RP), Zvezdana Perko (RP), Janez Pezdič (ŠV), Mihaela Pfajfar (RP), Branko Pirih (AN), Dušan Pirih (RP), Marjana Medved Pogačnik (AN), Irena Potočnik (RP), Elfrida Prešiček (RP), Ladislav Prešiček (GEO), Tatjana Pretnar (RP), Bojana Preželj (RP), Jana Pristavec (RP), Janez Pristavec (RP), Alojz Pristov (ŠV), Ljudmila Pristov (MA, FIZ), Marjeta Pristov (GEO), Ludvika Puc (pom. ravnatelj), Marjeta Rakar (BIO, KE), Lucija Rakovec (RP, vodja pod. Ljubno), Anita Ratkajec (DSP), Marjeta Raunneger (RP), Manica Ravnihar (ZG), Urška Razingar (RP), Špela Reberšak (RP), Milan Rejc (TH), Zlatka Rejc (BIO, KE, ravnateljica), Maja Rekar (RP), Asja Resman (BIO, GO), Tanja Resman Tomše (GEO), Slavka Reš (RP), Brigita Robič (AN), Maruša Rovanišek (RP), Melita Rupar (RP), Nicole Renae Schmidt (tuja AN), Bojan Simončič (LV, TH), Dunja Sinobad (RP, DSP), Marjana Sitar (AN), Eva Skalar (LV), Bojana Skumavc (RP), Majda Slivnik (MA), Tanja Smolej (pom. ravnateljica), Jože Smrekar (ZG, GV), Marinka Soklič (RP), Saša Soklič (RP), Jasna Soršak (MA), Majda Srna (MA), Ines Stanonik (AN), Helena Stare (RP), Jože Stare (FIZ, TH), Katarina Stare (KE, FIZ, TH), Mira Stušek (SL), Špela Susman (RP), Andrej Svetina (TH), Nataša Šmid (TH), Nina Šolar (DSP), Truda Špur (RP), Štefančič (RP), Alja Štendler (AN), Ana Švigelj (LV, TH), Tončka Terlikar (RP), Mira Tolar (BIO, KE), Maja Tolo (RP), Srečko Toman (ravnatelj), Darja Torkar (MA), Mojca Torkar (AN), Jernej Trampuš (LV), Bojana Triplat (RP), Manca Trojar (RP), Jana Ulčar, Marjana Ulčar (RP), Anica Urbanija (GO), Slava Urbas (AN), Metka Urh (RP), Jana Varl (RP), Marta Velušček (RP), Sonja Vidmar (RP), Tanja Vilfan (RP), Jožica Virnik (SL), Branka Vodopivec (RP), Margareta Vovk (RP), Valerija Zalokar (ZG, ZE), Marjana Zemljak (BIO, KE), Danica Zimic (TH), Nataša Zonik (RP, vodja pod. Ljubno), Ana Zupan (ŠV, RP), Danica Zupan (ZG), Ivanka Zupan (RP), Marija Zupan (RP), Nina Zupan (ŠV, RP), Dejan Zupančič (RP), Tomaž Zupančič (SL), Jana Žbontar Papler (ZE), Jože Žumer (ZE).

Vir: 50/40 let OŠ A. T. Linharta (izdano 2012)

Učitelji OŠ A. T. Linhart v starih časopisih

France Boltar

France Boltar iz Radovljice. Rodil se je 1923. leta v Novem mestu. 1955. leta je končal študij na pedagoški akademiji v Ljubljani in se zaposlil kot likovni pedagog na osnovni šoli A. T. Linharta v Radovljici.

Vir: Glas, 10. 2. 1976

France Boltar. Pred pragom novega šolskega leta so v Radovljici pretreseni zvedeli, da se hkrati s starimi in novimi učenci osnovne šole A. T. Linharta v čakajoče učilnice nikdar več ne bo vrnil tudi njihov likovni pedagog France Boltar.

France Boltar je bil doma iz Novega mesta, kjer se je rodil 1923. leta. V radovljiški občini je našel svoj novi dom leta 1952, ko je postal upravitelj osnovne šole v Begunjah, čez leto dni pa je kot likovni pedagog začel učiti v radovljiški osnovni šoli.

France Boltar je bil umetnik, predvsem akvarelist, ki je sodeloval na različnih skupinskih razstavah in samostojno razstavljal v številnih krajih Slovenije. Bil je tudi udeleženec Groharjeve kolonije v Škofji Loki in Forme vive v Kostanjevici. Prejel je številna priznanja, lani pa tudi najvišje priznanje za delo na kulturnem področju, ki ga podeljujejo gorenjske občine – Prešernovo nagrado.

Ni pa bil samo umetnik, temveč tudi mentor članom radovljiške amaterske likovne skupine Likor, predvsem pa svoji veliki ljubezni – mladini. Zato ni bilo čudno, da so učenci – risarji pod njegovim skrbnim vodstvom prejeli na raznih natečajih ničkoliko priznanj.

Bil je pravi učitelj učencem in učiteljem, zato bosta v osnovni šoli A. T. Linhart, v razredih, kjer je mnogokrat ostajal dolgo po končanem pouku, ostala za njim največja praznina in trajen spomin. / S. T.

Vir: Delo, 1. 9. 1978

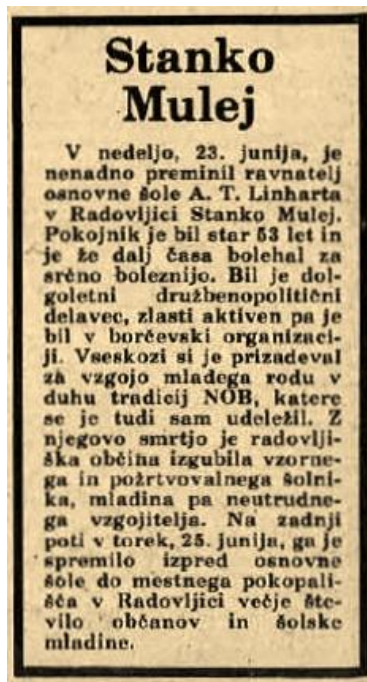
[Več v mapah Prezrte osebe – Franc Boltar](#)

Stanko Mulej

Podelitev nagrad Staneta Žagarja. Nagrade Staneta Žagarja za šolsko leto 1961/62 prejmejo naslednji prosvetni delavci: 1. nagrado 120.000 din: Stanko Mulej, upravitelj osnovne šole Radovljica.

Vir: Uradni vestnik okraja Kranj, 22. 8. 1962

Obvestilo o smrti ravnatelja Stanka Muleja
Vir: Glas, 26. 6. 1974

Franc Jensterle

Na zadnji seji radovljiške občinske skupščine so izvolili namestnike delegatov v skupine delegatov, ki delegirajo delegate v zbor združenega dela republiške skupščine. Za področje prosvete in kulture sta bila za namestnika izvoljena Franc Jensterle, delegat osnovne šole A. T. Linhart Radovljica in Tamara Savnik, delegat osnovne šole Gorje. Za področje zdravstva in socialnega varstva pa sta bila za namestnika izvoljena dr. Jakob Bahun, delegat ZD Bohinjska Bistrica, in Mar a Banko, delegat ŽD Bled.

Vir: Glas, 8. 4. 1975

Franc Jensterle
Vir: Glas, 3. 4. 1981

Učitelj Franc Jensterle in ravnatelj Srečko Toman
Vir: DAR

Ivan Vodopivec

Ivan Vodopivec, ravnatelj OŠ A. T. L. v Radovljici
Vir: Glas, 15. 2. 1977

»Šole v naravi ne organiziramo. Smo namreč tako blizu smučarskih središč in krejav, ki so primerni za smuko, poleg tega pa skoraj na deželi, da se nam zdi, da za naše otroke šola v naravi ni tako nujno potrebna kot za otroke iz večjih mest. Vendar to ni vzrok, da nimamo šole v naravi. Naša šola je nova in ima še popolnoma neurejeno okolico, nima športnih igrišč, niti zelenic. Zato moramo ves razpoložljivi denar nameniti za igrišča in ureditev okolice.

Da pa naši otroci ne bi bili prikrajšani, organiziramo med šolskimi počitnicami smučarske tečaje, spomladi in poleti plavalne tečaje oziroma plavalno šolo v radovljiškem bazenu, med poletnimi počitnicami pa kolonijo na Malem Lošinju.« / L. Bogataj

Vir: Glas, 15. 2. 1977

Srečko Toman

Imenovanje. Ker je dosedanjemu ravnatelju osnovne šole A. T. Linhart v Radovljici Ivanu Vodopivcu potekel mandat (želi se tudi upokojiti) je bil aprila objavljen razpis za to delovno mesto. Na razpis se je prijavil le 35-letni predmetni učitelj Srečko Toman, ki izpolnjuje pogoje in so za njegovo imenovanje že dali soglasje vsi potrebni organi in skupnosti. Zato komisija za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve predlaga vsem zborom skupščine, da se dosedanjega ravnatelja Ivana Vodopivca razreši dolžnosti ravnatelja šole v Radovljici, na njegovo mesto pa imenuje Srečka Tomana iz Lesc.

Vir: Glas, 12. 7. 1977

Srečko Toman, ravnatelj
Vir: 50/40 let OŠ A. T. Linhart

Janez Pristavec

Janez Pristavec, učitelj in vodja rekreacije
na osnovni šoli A. T. Linharta v Radovljici

»Šole v naravi ne organiziramo. Imamo pa vsake zimske počitnice začetniške smučarske tečaje, ker imamo dovolj primernih terenov v okolici. Če je v Radovljici premalo snega, vozimo otroke na Zatrnik in Koblo ali kam drugam na sneg. V tečaje vključujemo učence od 1. do 8. razreda in računamo, da jih bo letošnje zimske počitnice organizirano smučalo okoli 200. Lani so starši prispevali po 50 dinarjev za tečaj, ostale stroške je krila TKS. Letos bodo stroški za nekaj desetakov višji. Prijavnina je 70 dinarjev, če pa se bomo vozili na smučišča z avtobusi, bo tečaj veljal 150 dinarjev.

Omenim naj tudi to, da na naši šoli ne organiziramo le tečajev za alpsko smučanje. Kupili smo smučarsko opremo za tekače na snegu in z njo sedaj lahko opremimo štiri razrede. Na pomoč sta priskočila Elan in Alpina. Prav tako smo za šolo zgradili

manjšo smučarsko skakalnico in upamo, da bomo vsaj nekaj naših učencev navdušili za tek na smučeh in smučarske skoke.

Med šolskim letom imamo obvezno smučanje v tretjem in četrtem razredu. Združimo ure telesne vzgoje in gremo na sneg, tako da učenci teh razredov že pri rednem pouku opravijo »osnovno šolo« smučanja.

Poskrbeli bomo tudi za tiste učence, ki ne smučajo. Organizirali bomo drsalni tečaj na Bledu in tako med zimskimi počitnicami zaposlili, če ne že vseh, vsaj večino učencev. K vsem tem tečajem pritegujemo dijake pedagoške gimnazije, da se še v srednji šoli privajajo na delo z otroki.« / L. Bogataj.

Vir: Glas, 13. 1. 1978

Marija-Ana Globočnik

Vir: DAR

Marija Habjan

Učiteljica Marija Habjan
Vir: DAR

Maruša Rovanšek

Rock deklice. V radovljiški osnovni šoli A. T. Linharta smo zmotili deklice iz tretjega in četrtega razreda, ki so pridno vadile za nastop na kranjskem srečanju plesnih skupin. Imenujejo se Rock deklice, vodi jih mentorica Maruša Rovanšek, plešejo pa, kot pove že ime, rock. Nastopile so že v vseh podružničnih šolah, na Dovjem, povsod pa jim tako mladi kot starejši veliko ploskajo.

Vir: Gorenjski glas, 30. 4. 1991

Veselo tekmovanje. Maruša Rovanšek učiteljica razrednega pouka v Radovljici je s svojim učbenikom, Učimo se ob slikah, popestrila pouk drugošolčkov.

"Imam štiri otroke, ki so me nenehno prosili, naj jim kaj narišem. Ker sem videla, da svoje otroke razveselim in jih mnogo stvari z risbami tudi naučim, sem se odločila, da

bom to metodo učenja poizkusila vnesti tudi med svoje učence. Na učne lističe sem narisala privlačne slikice, ki so jih lahko pobarvali, razne dele so morali poimenovati, lahko pa so v posebej določeni prostor tudi sami narisali svojo slikico na določen motiv.

Tako je učiteljica Maruša Rovanšek pripovedovala o nastanku njenega učbenika SND za druge razrede osnovnih šol. Sestavljanje in opremljanje učbenika je bil zanjo užitek, čeprav je nekajkrat skoraj povsem obupala, a sta jo gospa Berta Golob in šolska psihologinja spodbudile k nadaljnjemu delu. Komisija za učbenike pri Strokovnem svetu za vzgojo in izobraževanje je pohvalila prizadevanje avtorice, da je na osnovi svojih dolgoletnih izkušenj in prakse pri delu z učenci pripravila delovni zvezek. Učbenik je komisija priporočila kot dodatno gradivo pri pouku SND . Odkar je učbenik potrjen in izdan, je avtorica prejela mnogo pohval. Pisali so ji učitelji, učenci in starši. Vsi so navdušeni nad njim in ga radi uporabljajo. V učbeniku je tudi mnogo stvari, izven učnega programa in otroku pomagajo pri pridobivanju širšega znanja iz narave, kulture, umetnosti in pri bogatenju besednega izražanja.

Vzporedno s predmeti v šoli potekajo tudi tekmovanja in natečaji, a do sedaj naše šole niso še nikoli imele organiziranega tekmovanja iz spoznavanja narave in družbe. Tako sem prišla na misel, da bi bila lahko jaz pobudnica takega tekmovanja. S pomočjo radovljiške šole smo razposlali tekmovalne pole po vseh osnovnih šolah v Sloveniji in odziv je bil čudovit," pravi Maruša Rovanšek.

V torek, 9. februarja 1993, so v avli šole javno izžrebali nagrajence Veselega tekmovanja iz narave. Zraven so pripravili tudi pester kulturni program, a vse je potekalo v znamenju sov. To je nekakšen razpoznavni znak učbenika, kjer so težje naloge ob robovih označene s sovo, ki je znak vednosti. / T. Markovič

Vir: Gorenjski glas, 19. 2. 1993

Majda Slivnik

Majda Slivnik
Vir: 3. 11. 1981

Jakobina Bračič

Na radovljiški osnovni šoli Anton Tomaž Linhart bosta naslednji teden dve premieri, namenjeni predvsem mlademu občinstvu. V torek bo gledališka skupina Odprta mabela uprizorila pravljico Magdaleno, ki jo je po angleškem otroškem romanu priredila Jakobina Bračič.

Vir: Gorenjski glas, 22. 1. 1991

.....

Polni viri naslovov:

Radovljiški zbornik 1992 (urednik: Jože Dežman, Izdala: Skupščina občine Radovljica, 1992); Iz zgodovine osnovne šola v Radovljici (avtorica: Verena Štekar-Vidic).

Mohorjev koledar 1995 (Izdala: Mohorjeva družba v Celju, 1994); Osnovna šola v Radovljici (avtorica: Verena Štekar-Vidic).

40/50 let – Osnovna šola Antona Tomaža Linharta Radovljica (zbrali in uredili: Suzana Adžič in Zlata Rejc, Radovljica 2012); Radovljiška osnovna šola, ko se še ni imenovala po Linhartu (avtorica: Verena Štekar-Vidic), Preteklost osnovne šole v Radovljici ali spomini upokojene učiteljice (avtorica: Hela Pfajfar).

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak

Prvič objavljeno: 10. 12. 2016

Zadnjič dopolnjeno: 31. 12. 2018

glavrencak@gmail.com